

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ—GHERLA. CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2' ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

Prea Fericitul Părinte jubilent Papa Pius XI

Partea oficială.

D jubileul de 10 ani al Sfântului Părinte.

Cu ocaziunea jubileului de 10 ani de alegerea și încoronarea întru Cap al Iisusului al Bisericii lui Hristos a Prea Fericitului Părintelui nostru *Papa Pius XI* am trimis Sfântului Părinte următoarea telegramă omagială și de devotament:

A Sua Santita Papa Pio Xi felicemente regnante.

Citta del Vaticano.

Clero, popolo fedele diocesi Cluj-Gherla partecipi giubilo mondo int'ero, coronando decenio glorioso pontificato Padre commune cristianita, umiliano profundo omaggio, filiale amore, riconoscenza imperitura, inerolabile fede Santa Sede successore Pietro.

umilissimo in Cristo:

Vescovo Giulio Hossu.

In românește:

Sanctității Sale Papa Pius XI, prea glorios domnitor,

Città del Vaticano

Clerul și poporul credincios al eparhiei de Cluj—Cherla participând la bucuria lumii întregi și încoronând un deceniu de glorios pontificat al Părintelui comun al Creștinătății, prezintă omagiul profund, dragostea tiască, recunoștință neperitoare, credință neclintită față de Sfântul Scaun și Urmasul lui Petru.

Prea umilit în Hristos

Episcop Iuliu Hossu.

Prea Fericitul Părinte la această telegramă, a binevoit prea grațios a ne răspunde prin următoarele:

Eveque Hossu Cluj.

Sua Santita vivamente gradito per devoto omaggio augurale benedice di cuore Vostra Eccellenza, il Clero e popolo

Cardinale Pacelli.

Această telegramă, în românește sună precum urmează:

Episcop Hossu

Cluj

Sanctitatea Sa plăcut emoționat pentru omagiul devotat de bune urări, binecuvântă din inimă pe Excelența Voastră, Clerul și poporul.

Cardinalul Pacelli.

Comunicând acestea Veneratului Cler și poporului credincios al nostru, invităm pe toți, că primind cu inimă curată, părințeasca Binecuvântare Apostolică a Sfântului Părinte, să înalțe rugăciuni fierbinți, pentru deplina Sa sănătate întru lungime de zile.

Cluj, la 25 Februarie 1932.

Nr. 900.

Chemare la hirotonire.

În ziua de 11 Martie a. c. vom face hirotonire de ipodiaconi și diaconi, iar în ziua de 13 Martie a. c. hirotonire de preoți.

Clericii absolvenți, pregătiți pentru primirea ordurilor sacre, sunt invitați să se prezinte la exercițiile spirituale premergătoare în ziua de 6 Martie a. c. la Reședința noastră din Cluj, Calea Moșilor 24, aducând cu sine documentele necesare și anume: extrasul de botez; extrasul de cununie, dacă este căsătorit și certificatul de moralitate pentru timpul dela ieșirea din Seminar.

Cluj, la 18 Februarie 1932.

Nr. 887.

Preot pentru America.

Pentru credincioșii români greco-catolici din America e nevoie a se trimite în curând un preot. Se cere să fie celib sau văduv și să aibă cel puțin doi ani de pastorație. Reflectanții își vor înainta cererile acestui Ordinariat până la 1 Aprilie 1932.

Din șed. conz. 16 Febr. 1932.

Nr. 751.

Preot spiritual pentru Surorile din Reghin.

O echipă de surori, aparținând Congregației de Surori „Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria” îndeplinește o importantă operă de caritate în spitalul din Reghin (județul Mureș). Hrana zilnică sufletească a acestor surori este munca, ce o depun spre mai marea mărire a lui Dumnezeu, prin îngrijirea bolnavilor, și actele de pietate, în special ascultarea sfintei Liturghii și cumințecarea zilnică.

Celebrarea zilnică în capela aceluși spital din partea preoților localnici și a celor din apropiere este împreună cu greutate aproape insuportabile. Din acest motiv Prea Veneratul Ordinariat Mitropolitan dorește, să trimită acolo un preot, care având în spital cameră, masă, luminat, încălzit și serviciul gratuit și în plus 1000 (una mie) Lei lunar, să săvârșească zilnic sfânta Liturghie, să împărtășească pe surori cu Sfânta Euharistie și să le țină săptămânal câte o conferință religio-morală.

Misiunea aceasta — precum ne comunică Prea Veneratul Ordinariat Mitropolitan cu adresa Nr. 672/1932 — în caz de nevoie, se va putea încredința și pe o durată mai scurtă (2—3 luni) și s'ar putea da și unui penzionar cucernic, sau chiar unui preot activ bolnavicios, dar nu cu morb contagios, care ar putea urma tratamentul necesar în spital.

Comunicând acestea Veneratului Cler Eparhial, invităm pe Frații, cari ar dori să obțină, în condițiunile arătate, acest post. să-și înainteze cererile acestui Ordinariat până la data de 15 Martie a. c.

Cluj, la 22 Februarie 1932.

Nr. 1017.

Francarea corespondenței oficiale.

În legătură cu ordinul nostru circular Nr. 221 din 15 Ianuarie a. c. aducem la cunoștința Veneratului Cler Eparhial, că după ce dela mai multe Oficii protopopești și parohiale ni-s'au

înaintat plângeri, că unele Oficii Poștale au refuzat să elibereze mărcile poștale aprobate pentru oficiile noastre de către Inaltul Minister al Instrucțiunii Publice și al Cultelor, am intervenit în repetite rânduri — mai pe urmă prin adresa noastră Nr. 736 din 17 l. c. — la Inaltul Minister, pentru luarea măsurilor de lipsă, ca amăsurat decisiunilor ministeriale, să se elibereze și Oficiilor noastre stocul fixat de mărci poștale în contul Ministerului. Drept răspuns la această adresă a noastră, am primit adresa Nr. 27189—1932 din 24 l. c. a Inaltului Minister pe care o publicăm, pentru cunoștință, Fraților preoți în cele ce urmează:

Nr. 27189—1932, — 24 Febr. 1932.

Prea Sfințite,

În referirea la adresa P. S. Voastre Nr. 736-1932, avem onoare, a vă comunica, că, Direcțiunea Generală a P. T. T. din București ne încunoștințează, că a dat ordin organelor poștale subalterne, să elibereze în comptul Ministerului, timbre speciale, pentru corespondența oficială, necesară cancelariei acelei Episcopii, cât și protoereilor și parohiilor respective.

Director,
ss. *Indescifrabil.*

Șeful Serviciului,
ss. *Indescifrabil.*

Tot în legătură cu circulara noastră Nr. 221-1932, publicăm Veneratului Cler Eparhial, în cele de mai jos, adresa Inaltului Minister al Instrucțiunii Publice și al Cultelor, Nr. 5556—428 din 24 l. c. prin care se majorează stocul de mărci poștale, aprobate pentru Oficiile noastre parohiale și care adresă sună astfel:

Nr. 5556—428. — 24 Febr. 1932.

Prea Sfințite,

În legătură cu adresa noastră Nr. 5556—428 din 13 Ianuarie a. c. avem onoare a Vă aduce la cunoștință, că

suma lunară pusă la dispoziția parohiilor rurale și urbane pentru procurarea timbrelor speciale necesare francării corespondenței, a fost majorată după cum urmează:

Pentru parohiile rurale; dela 24 Lei la 40 Lei lunar, iar pentru parohiile urbane dela 30 Lei lunar la 60 Lei lunar.

Vă rugăm, deci, ca această dispozițiune să fie adusă la cunoștința oficiilor în subordine, punându-li-se totodată în vedere, că nu vor putea ridica dela oficiile poștale un stoc de timbre speciale până ce nu vor consuma întregul stoc de timbre luat anterior, fiind direct responsabile de orice abateri a acestor dispozițiuni.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

p. Ministru,
ss. *Indescifrabil.*

p. Consilier,
ss. *G. Ilioniu.*

Comunicând acestea Veneratului Cler, invităm pe Frații Protopopi și preoți, ca luând contact cu Oficiile Poștale respective, să ridice mărcile poștale necesare, respectiv aprobate pentru Oficiul lor, uzând de acestea cu cea mai mare economie, pentru a nu se trece, în cât e posibil, peste marginile obținute.

Cluj, la 26 Februarie 1932.

Nr. 1078.

Numiri.

Onoratul *Ilarie Deac*, administrator parohial în *Câmpeni* (D. Munților Apuseni) a fost numit **paroh**.

Din șed. conz. 4 Februarie 1932.

Nr. 622.

Onoratul *Viorel Cristea*, preot nou-hirotonit, este numit administrator local la parohia *Mihăiești* (D. Cluj-Mănăștur).

Din șed. conz. 4 Febr. 1932

Nr. 637.

Administrarea averii cultului.

Ajungându-ne la cunoștință că în mai multe parohii curatoratul, sau numai curatorul prim, dau împrumuturi din bani gata ai bisericilor fără hotărârea curatoratului în ședință, cu proces verbal luat în regulă și adeseori fără garanții suficiente, lăsăm Veneratului Cler să controleze de aproape felul, cum ce folosește disponibilul bănesc al bisericilor, să oprească pe curatorii casieri a da bani împrumut numai din hotărârea lor. Orice împrumut să fie hotărât în ședință de curatorat și numai pe lângă cele mai solide garanții, cunoscând că pentru orice bani pierduți din neglijența curatoratului și a preotului vor fi ei direct răspunzători cu averea personală. Pentru evidența banilor gata se va face lunar scrutarea cassei, ceace vor fi obligați să facă și protopopii la publicarea rațiunilor bisericesti.

Din șed. conz. 16 Febr. 1932.

Nr. 712.

Concurs pentru burse.

Din fundațiunea *Ioan c. Ivașco* se vor împarte cinci ajutoare de câte 2000 Lei (în total 10.000 Lei) pe anul 1932 între elevi de școale secundare, cu preferință consângeni cu fundatorul.

Cererile — la care se vor aclude extras de botez, certificatul de studii din anul 1930/1931 și la consângeni schema consângenității verificată de parohul locului — se vor înainta acestui **Ordinariat până la 31 Martie a. c.**

Cluj, la 28 Februarie 1932.

Nr. 850.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficială.**Papa Pius XI.**

— De jubileul de 10 ani al Sfântului Părinte. —

Drumul greu, și sfânt al Apostoliei s'a început din Desio, orașelul acesta drăguț, romantic din câmpia pitorească a Lombardiei bogate, și din nemijlocita apropiere a bătrânului Milano, de unde privirea nu ți-se înecă în nesfârșitul șesului, ci frapată ți-se ntâlnește cu panorama majestoasă a Alpilor înzăpeziți cu Monte Resegone și celea două Grigna; Monte di Campione și Monte Codeno, cari, uriași, stăpânesc regiunile acelea.

Aici, în Desio au trăit soții Ratti, căsătoria cărora a fost binecuvântată cu 3 mlădițe: Terezia născută în 1850, Firmo născut în 1855 și Achile născut la 31 Maiu 1857. Terezia a rămas nemăritată îngrijând de mamă sa până în 1910, când aceasta a murit. Firmo are comerț de mătăsuri în Milano și în Chiari fabrică de mătăsuri, iar Achile?... Achile Ratti este acela, care stă astăzi pe tronul glorios al Sfântului Petru, purtând numele de Pius XI. A fost lungă calea din Desio până la Roma, dela căsuța modestă din Milano până la palatele pompoase ale Vaticanului!.. Lungă și grea, dar munca energetică și constantă a celor 65 de ani și grația lui Dumnezeu a făcut să se poată glorios strebate.

Achile Ratti și-a făcut studiile primare și secundare în orașul său natal. Din prima copilărie este student eminent care îmbrățișază cartea cu toată seriozitatea. La studii este foarte diligent, dar pelângă aceasta și foarte vial așa că, după ce-și termina lecțiile, vesel se juca cu prietenii. În deosebi îi plăceau plimbările lungi în liber și, dacă putea urca vre-un munte, nu era tânăr mai fericit, decât micul Achile. Din Asso, unde își petrecea feriile de vară la un unchiu al său, prepozit, s'a suit adeseori pe vârful Monte Rosa, unde a explorat și o cărare prin care era mai accesibilă prăpastia: aceasta și azi este numită poteca lui Ratti.

Tinărul vesel și vial, dar serios la muncă, simțind chemarea spre statul preoțesc, după terminarea studiilor secundare, își ceruse primirea în clerul tânăr al Arhiepiscopiei de Milano, deși vremurile acelea nu îmbărbătau de loc tinerimea să urmeze cariera preoțească.

Din contră!.. Milano la 10 Noemvrie 1859 se eliberează definitiv de sub stăpânirea austriacă și făuritorii revoluției, ce-și deslănțuiau flăcările deja de 10 ani, crezuseră, că se ține de datorința lor să perse-

cute tot ceace-și are originea din trecut. Și cum nu mai erau austriaci, contra cărora să continue lupta, au încins o nouă luptă contra Bisericii. Au desființat ordurile călugărești, au devastat mănăstirile și bisericile, s-au instăpânit de averile bisericesti, au scos din școale studiul Religiei. Iar când la 20 Sept. 1870 oastea lui Cadorna ocupă și Roma papală, plebea sărbătorește în deliriu general nu într'ată Italia unită, cât mai mult „înfrângerea” Bisericii. Și totuși în astfel de vremuri neprielnice pentru Biserică și cler își simte vocațiunea în Genova Iacob Della Chiesa, devenit Benedict XV, iar în Milano Achile Ratti, Pius XI de astăzi.

Tinărul talentat este trimis de către Arhiepiscopul său la Roma, unde ca alumn al Colegiului Lombard urmează studiile filosofice și teologice la Universitatea Gregoriană, fiind promovat doctor în ambele științe între timp, la 20 Sept. 1879, tot în Roma, este hirotonit întru preot, făcându-și primizia de-asupra mormântului Sfântului Petru

Reîntors în Eparhie, arhiepiscopul său îl numește mai întâiu institutor la seminarul mic, iar apoi profesor de teologie, când are prilej să-și arate strălucitele calități. Știința profundă, predarea clară și calmă ținea mereu încordată atențiunea tinerilor clerici cari îl ascultau cu atâta plăcere când îi învăța. Nu mult a putut, însă, rămâne între învățăceii săi. În 1887 arhiepiscopul său, voind să-i exploateze talentele minunate pe alte terene, îl numește bibliotecar la Biblioteca Ambrosiana din Milano.

Ambrosiana, deși nu este cea mai bogată, dar în tot cazul este una dintre cele mai prețioase biblioteci nu numai din Italia, ci din întreaga lume civilizată. În muzeul ei se află opere de ale lui Canova și Thorwaldsen, picturi de ale lui Raffael, Codex Atlanticus-ul lui Leonardo da Vinci; în bibliotecă, pelângă cele peste 250 mii de volume, sunt 15,000 de manuscrise, între cari un codice Homerosian din veacul al treilea, un palimpsest cu epistolele Sfântului Paul, din veacul al V-lea, manuscrisele lui Dante, Tasso, Ariosto, Galifei și alte bogății culturale, ce nu se pot prețui. În astfel de mediu ajunge, deci, tinărul și eruditul preot. Oficiul și-l prevede cu entuziasm timp de 20 ani în calitate de concipist și ofițer, iar dela 1907 ca director al Ambrosianei.

Pe lângă munca zilnică ce o depunea în împlinirea oficiului său, Achile Ratti s'a ocupat intensiv și de chestiuni literare. În patru volume a prelucrat istoria Arhiepiscopiei de Milano dela Sf. Carol Boromeul până la revoluția franceză. I-au apărut, apoi, lucrări foarte prețioase despre Petrarca, Bembo și Ceriani, iar din 1908 și până la plecarea sa din Milano a redactat revista „S. Carlo Borromeo”, și i-au apărut mai multe poezii în diferite reviste. Operile pretutindeni, în cercuri culturale, i-au fost primite cu recunoștință, iar pentru volumul despre Ceriani, editat în 1910, Papa Pius X îi exprimă mulțumirea Sa înaltă prin un breve special, pecund regele Italiei îl decorează cu Ordinul Mauritiuș, răsplătindu-i astfel munca zeloasă depusă pentru progresarea și dezvoltarea literaturii și cercetările științifice.

Dar nici oficiul nici munca științifică și literară nu l-au împiedicat în împlinirea misiunii sale de preot. I plăcea să predice și să țină conferințe. Ani întregi a condus Congregația femeilor și a fost catihet, ocupându-se în special de instruirea religioasă a ucenicilor.

Prea Fericitul Părinte Papa Pius X, care cunoscuse personal pe tânărul preot științiat, în 1911 l-a chemat la Roma, numindu-l de subdirector al Bibliotecii Văticane, lângă Padre Ehrle, iar din 1914 de director. Între acestea îl împărtășește și în distincție bisericească numindu-l protonotar apostolic și canonic al Basilicii San Pietro.

Din sihastră științifică îl evocă Papa Benedict al XV-lea, când la 25 Aprilie 1918 îl trimite cu titlul de Visitor Apostolic în Polonia desorbită, pentru ca acolo să studieze starea Bisericii, făcând propuneri Sfântului Scaun referitor la calea de urmat și la măsurile ce sunt a se lua pentru îndreptarea situației de-acolo. Cu mare însuflețire a mers Ratti — pe care atât erudiția științifică, cât și viața sa preoțească și cunoștința mai multor limbi îl predestinau pentru astfel de misiuni — în țara ce acum se organiza; dar nu cu mai puțin entuziasm l-au primit Polonii, cari de secole întregi în persoana lui Achile Ratti au putut saluta în mijlocul lor pe cel dintâiu legat al Papei. Nimic nu probează mai eclatant munca depusă aici de el, decât faptul, că la înființarea Nunțiatunii Apostolice din Varșovia, Papa Benedict al XV-lea numește nunțiu pe Achile Ratti, conferindu-i și titlul de arhiepiscop de Lepanto. Noul arhiepiscop este consacrat la 28 Octomvrie 1928 în catedrala din Varșovia de către Monsignorul Alexandru Kakowski, arhiepiscopul — mai apoi Cardinal — de-acolo.

Ca nunțiu apostolic Achile Ratti a fost

spre foarte mare folos și ajutor guvernului polon, care în munca sa uriașă de organizare, se lupta cu enormele greutăți ale începutului. Dela Papa Benedict XV a exoperat, în mai multe rânduri, ajutoare mai mari pentru ajutorarea locuitorilor din regiunile devastate în războiu; cu sfaturile sale înțelepte a dat directive sănătoase parlamentarilor poloni cu ocaziunea întocmirii constituției polone, și în sfârșit a dat dovadă de curajul său neînspăimântat când trupele oastei roșii amenințau capitala Poloniei și când toți ambasadorii străini au părăsit Varșovia, el singur a rămas acolo, îmbărbătând pe cei cari deja își pierduse nădejdea. Pentru această ținută eroică guvernul polon îl decorează cu cea mai mare distincție a Poloniei cu crucea cea mare a „Vulturului Alb”, ce i-a fost predată în preajma intrării în Conclava din 1924.

Nici la Nunțiatura Apostolică din Varșovia nu putuse rămâne multă vreme Achile Ratti, căci Papa Benedict al XV-lea în Consistorul din 13 Iunie 1921 îl creiază cardinal cu titlul San Martino ai Monti, trimițându-l de arhiepiscop în patria sa, în Milano, făcându-l, astfel, succesor a sfântului Carol Boromeul. La 9 Septemvrie 1921 își ocupă solemn scaunul arhiepiscopal din Milano și încă în toamna aceluiaș an i-a fost dată fericirea să poată deschide în cadrele unor serbări înaltătoare Universitatea Catolică din Milano, pentru înființarea căreia a lucrat atât de mult și atât de intens și el.

Universitatea Catolică „Sacro Cuore” din Milano, fără îndoială, este una dintre cele mai frumoase alcătuirii a Catholicilor italieni. Palatul grandios, biblioteca bogată, muzeele științifice, laboratoarele provăzute cu toate aparatele moderne au costat patru milioane de Lire, dintre cari trei au fost oferite de către șase inși iar un milion a rezultat din colecte. La facultățile de Teologie, Filosofie, Drept și Agricultură și-au început activitatea 53 profesori distinși. Aceasta Școală superioară — membrii căreia își desfășoară activitatea peste întreaga Italia — este susținută de către societatea „Amicii Universității Sacro Cuore”, parte din fondul ordinar, parte din cotizațiile anuale și colecte. Este un triumf al Conștiinței religioase, a sentimentului catolic...

Noul arhiepiscop se ocupă intensiv de chestiunile noiei instituții; cu sollicitudinea păstorului îngrijorat veghează asupra întreselor ei, îi poartă bună grijă în toate privințele... Dar nici un jumatate de an nu putu să-i conducă chestiunile, a fost nevoit să lase acolo munca începută, căci Pronia cerească îl chemă spre o altă muncă, mult mai uriașă...

Moartea neașteptată din 22 Ian. 1922 alui Benedict al XV-lea îl chemă la conclavă și pe arhiepiscopul-cardinal al Milanoului. În catedrală sa încă celebră Liturgia și Requiemul pentru defunctul papă — apoi plecă la Roma, pentru a nu se mai reîntoarce altul niciodată în iubitul său Milano. Din camera Nr. 36, ce-i ajuse prin tragere de sorți în Conclavă, a plecat în 6 Februarie 1922 la votarea care îl ridică pe el la tronul Sfântului Petru.

Calea, ce a pornit din Desio-ul Lombardiei s'a terminat în cetatea Vaticanului. Lumea privește cu surprindere, că ceea ce din 1846 nu s'a mai pomenit se întâmplă acum: Papa Pius XI, după încoronarea dela 12 Februarie 1922 din Basilica San Pietro, prima sa binecuvântare apostolică a împarte urbi et orbi de pe loja externă a Sfântului Petru, pentruca aceasta „să fie mesajerul acelei păci generale, după care atât de mult aspiră întreaga omenime“.

* * *

„Voim să continuăm și am dori să terminăm opera aceea, care a fost cel mai mare merit și cea mai frumoasă glorie a înaintașului Nostru: a reda lumii pacea!“ Cu aceste cuvinte a primit Prea Fericitul Părinte Papa Pius XI la 12 Februarie 1922 expresiunea devotamentului și obediinței, ce i-s'a prezentat, după actul încoronării, de către Colegiul Cardinalilor Sunt zece ani dela facerea acestei promisiuni și cu neșpusă mângăiere putem constata, că succesorul marelui Benedict XV al „Papei păcii“ — s'a ținut de cuvânt. Nu a fost și nu este pericol — să amenințe acesta pacea dintre diferite state, sau pacea internă a societății atât de sbuciumate de după războiu — care să fi scăpat din vedere lui Pius XI și pentru sanarea cărui să nu-și fi înțins mâna paternă de ajutorare. Seria de Enciclice emanate în cursul celor zece ani de apostolică păstorire — și în cari Prea Fericitul Părinte cu atâtă curaj, cu înălțătoare învățături și cu certa asistență a Providenței dumnezeiești predică și arată normele singur apte pentru sanarea și salvarea omenimei — toate sunt strebătute de dorul ferbinte de a recăștiga și a reda pământului pacea adevărată, pacea divină, pacea pierdută: Pacem Christi in regno Christi.

Când s'a așezat fiara pontificală pe capul lui Pius XI. întreaga Europă era într'o frământare chaotică. Prea Fericitul Părinte cunoștea bine, de-aproape, cauzele acestor frământări politice și sufletești, căci — ca nunțiu papal — a văzut personal, față în față, devastările războiului mondial, trecând și el prin grozăviile câmpurilor de luptă în războiul ruso-polon. Și știa bine Sfântul

Părinte, că omenimea, cu toate prefăcătoriile mascate exterioare, aspiră după pace, aceasta o vreau, o doresc cu toții, numai nu observă condițiunile morale ale unei păci adevărate, constante, perfecte.

Prea Fericitul Părinte, deci, își simți de datorință primodială să arate în cuvinte clare, pe înțelesul tuturor, în tese scurte, concise condițiunile păcii dorite de către toți și pe care numai Hristos a poate da. „Pace adevărată nu va fi — scrie în prima sa Enciclică „Ubi Arcano Dei“ — până atunci, până când oamenii nu vor urma cu credință, în vieța lor publică și particulară, învățăturile, poruncile și exemplul lui Isus. Chiar pentru aceasta trebuie să se dea Bisericii posibilitatea să-și valideze drepturile dumnezeiești atât față de singulari cât și față de societate“. Cu astfel de cuvinte arăta Pius XI, că singură Biserica este aceea putere, care poate salva națiunile dela peirea sigură. Pe principiile și adevărurile fixate în aceasta Enciclică se sprijini, apoi, Sfântul Părinte și în lucrările următoare ale diplomației Vaticane...

În Enciclica „Rerum omnium“ Pius XI repetă, că chemarea Bisericii este „să readucă societatea omenească pe calea adevărată, când aceasta vrea să deraiască în direcție falsă“. În celea următoare iarăși accentuează Sfântul Părinte, că rivalitatea demățată și dușmănia, ce este între popoare, va duce în catastrofă întreagă civilizația, dacă numai națiunile nu se vor cumiți de cu bună vreme și nu vor accepta ca directive și regule poruncile adevărului și ale justiției și desideratele iubirii creștinești. Fără aceste norme morale, forța brutală și imperialismul încătușător al drepturilor altora, va elimina sentimentul justiției dintre popoare.

Restabilirea păcii o dorește Sfântul Părinte în momentul solemnei deschideri a Anului Sfânt din 1925, când între condițiunile fixate pentru căștigarea indulgenței plenare, inculcă rugăciuni speciale pentru restabilirea „păcii lui Hristos în împărăția lui Hristos“.

După fixarea condițiunilor păcii adevărate Papa Pius XI. s'a nizuț să restabilească echilibrul sufleteș al singularicilor oameni și în acest scop în alte Enciclice ne pune în fața ochilor, ca exemple de urmat, figurile mari, neperitoare ale istoriei bisericesti. Sfântul Francisc de Sales Sfântul Toma de Aquino, Sfântul Francisc de Assisi au fost, între alții, spiritele marcante, pe cari le-a ilustrat Sfântul Părinte în pastorialele publicate cu ocaziunea centenarelor acestora. Cunoștința profundă a istoriei antice și a celei noi, știința superioară generală, cu care este înzestrat, au fost de

mare ajutor în elaborarea acestor pastorale. Expunerea învățăturilor sfinților și meditația asupra vieții lor se contopesc într-o unitate splendidă, căci prezentul are drept fond exemplele strălucitoare ale trecutului. Istoria, însă, nu a servit numai pentru evocarea memoriei sfinților. Cunoștința istoriei îl animează pe Pius XI pentru realizarea și a altor opere, dezvoltate pe terenul cultural. Caracteristic, în acest sens, este programul acela gradios, care l-a lucrat. Sfântul Părinte pentru dezvoltarea învățământului superior în școlile papale. Succesiv se reorganizează diferitele Facultăți Pontificale: Institutul Biblic, Universitatea Gregoriană, Colegiul Universității Romane, Institutul pentru Științele Orientale etc. Interes multilateral denotă înființarea și înzestrarea muzeului misionar — deschis cu mari solemnități în cadrele Anului Sfânt 1925 — și înființarea Institutului pentru Arheologia Sacră.

Papa Pius XI, precum se poate constata și din înființarea, respectiv reorganizarea institutelor mai sus enumerate, poartă deosebită grijă pentru răspândirea credinței catolice, în interesul căreia dorește să se dea o formă și mai cu bază, decât ceea ce până acum, preoților și jurisdicției mai largă misiunilor. Două probleme de mare importanță, de-ale muncii apostolice, a avut mereu în fața ochilor săi: convertirea popoarelor necreștine și readucerea la sinul Bisericii universale a popoarelor, cari au părăsit Roma și Adevărul. În acest scop, în scurtul timp de păstorire de 10 ani, întemeiază 73 noi Prefecturi Apostolice, 56 Vicariate Apostolice, și 18 Prelaturi; apoi înființează 78 Episcopii și 20 Arhiepiscopii noi și deschide 19 noi teritorii misionare și 7 delegații apostolice. Pius XI organizează primele Episcopii indigene în China și Japonia și personal consacră pe cei dintâi șase episcopi chinezi și pe primul episcop japonez.

Nimic nu vădește mai mult nobila gândire a Prea Fericitului Părinte, și profunda simțire teologică, decât Enciclica „*Quam Primas*”. Enciclica aceasta a proclamat împărăția lui Hristos. Aici clădește Sfântul Părinte pe învățătura Sfântului Toma de Aquino, în sensul căreia Hristos este cu adevărat Rege, și încă Regele tuturor oamenilor: al celor răi și al celor buni, al celor necredincioși și al celor credincioși de-o potrivă. Impărăția lui Hristos — afirmă Sfântul Părinte — nu se extinde numai asupra popoarelor catolice, ba nici nu numai asupra acelorora, cari s'au purificat prin Botez, ci cuprinde sub stăpânirea sa întreaga omenime, fără nici o excepție, chiar și în cazul, când cineva nu ar fi creștin.

Totalitatea neamului omenesc face parte și este supusă împărăției lui Hristos! Căci aceasta rezultă din Incarnare și din Resurrecție. Nimeni, deci, nu se poate subtrage legal și licit de sub autoritatea lui Hristos, care trebuie să se valideze și în viața de pe pământ, în toate așezămintele sociale și în cadrele a ori și ce forme de stat sau de guvernare. Toate aceste așezăminte sociale, de guvernare și de stat trebuie să fie în-sufflate de principiile proclamate de împărăția lui Hristos. Și după ce învățătura lui Hristos este răspândită de către Biserică, este de datorință Bisericii să intervină și în chestiunile pământești și să-și spună cuvântul hotărâtor, de câte ori aceasta ar reclama o interes sufletești. Acum, ce ne privește pe noi, este evident, că împărăția lui Hristos ne deobștează pe toți la supunere, devotament și satisfacție. Ca să avem ocaziune pentru aceste fapte de pietate, Pius XI proclamă o nouă sărbătoare pentru lumea catolică: sărbătoarea Impărăției lui Hristos, sărbătoarea lui Hristos-Rege și odată cu proclamarea acesteia a decis, că sărbătoarea totdeauna să se înceapă prin oferirea întregului neam omenesc Prea Sfintei Inimi, căci Hristos domnește prin Inima Sa, adevărat prin infinita Sa iubire față de omenimea întreagă.

În proclamarea împărăției lui Hristos deja se subînțelege conștiința universității Catolicismului, conștiința, ce atât de mult caracterizează pe Pius XI în toate acțiunile și sentimentele sale. „Acțiunea Catolică” pornită pe întreaga suprafața rotogolului de către Pius XI asemenea are de scop, ca sub stăpânirea universală a principiilor morale creștinești să trăiască în frățietate și în pace adevărată întreaga familie creștină de pe pământ. Dorința extrem de actuală și ardentă în zilele noastre, când criza universală economică și financiară, răspândirea presei, a filmului și a radiofoniei, progresul fulgerător în ce privește mijloacele de circulație și alte, atâtea chestiuni, fac, că națiunile să fie și de altfel reciproc avizate una la cealaltă.

Un biograf de-al Prea Fericitului Părinte spune, între altele, că timpurilor petrecute în Biblioteca Ambrosiana din Milano are de ai mulțumi în deosebi două lucruri: cunoștințele profunde în chestiunile sociale și prietenia profesorului universitar Contardo Ferrini. Contardo Ferrini, precum se știe, a fost profesor de Drept Roman, cu renume European, și acum îi este în curgere procesul de canonizare și sunt celea mai frumoase nădejdi, că acest profesor universitar, pe care l-au cunoscut mulți dintre cei cari sunt încă în viață, va ajunge în curând pe altarele noastre. Preo-

cupările de natură socială ale lui Pius XI sunt în mod plastic exprimate în ultimele două Enciclice: „Casti Connubii”, în care arată cum trebuie să fie căsătoria adevărat creștinească și „Quadragesimo Anno”, care este o comoară a tezaurului socialismului catolic și în care se tratează despre modul de norocoasă și echitabilă rezolvire a chestiunilor actuale și ardente sociale. În aceasta Enciclică Sfântul Părinte în mod triumfai combate acusele false, că Biserica totdeauna ar fi de partea celor puternici și bogați în luptele sociale. Sfântul Părinte accentuează în mod, ce nu se poate altfel interpreta, că proprietatea particulară are și obligamente mari, căci proprietarul totdeauna trebuie să fie cu considerare și la binele obștesc. Proprietarul nu poate dispune după bunul plac sau după capricii, de aceea parte a bunurilor sale, cari îi sunt superflue după asigurarea existenței oneste recerute de situația sa socială. Acest superfluu-excedent este, de drept, al acelor, cari vreau să lucreze, și cari nu pot lucra. Este de datorința Statului să facă posibilă pentru toți existența demnă omului. Sfântul Părinte o arată și aceea, cum se poate asigura, mai bine decât prin închisori și baionete, ordinea publică în societate, liniștea și pacea acesteia. Aceasta se va ajunge prin desființarea proletariului, adică prin aducerea în concordanță a împărțirii bunurilor pământești cu postulatele justiției sociale. Din sentimentele de înalte vederi sociale ale Sfântului Părinte derivă marile opere sociale dezvoltate de Pius XI pentru ajutarea celor lipsiți din diferite țări și continente. Operile de ajutorare a înfometaților din Rusia sovietică, a refugiaților din Asia mică, a inundaților din China, a celor persecutați în Mexico și Spania au fost totatătea fapte de înălțătoare opere de caritate, cari au pus în uimire întreaga lume. Binefacerile Sfântului Părinte față de noi Români — binefaceri în urma cărora au putut lua ființă Institutul Recunoștinții și alte școli dela Blaj și s'a pus bază Colegiului român „Papa Pio dei Romeni” dela Roma — sunt prea bine cunoscute de către toți, așa că nu credem a fi necesar să se mai insiste asupra acestora aici.

Despre personalitatea, pontificatul și învățăturile de până acum ale lui Pius XI s'ar putea scrie — precum s'au și scris în atâtea alte limbi — serii lungi de volume întregi. Este, deci, foarte greu să zugrăvești într'un scurt articol de ocazie meritele mondiale ale Pontificelui jubilar, locul căruia, de sigur, istoria îl va designa între Papii

cei mai renumiți și cei mai mari binefăcători ai omenirii.

Pius XI a urcat tronul Sfântului Petru în timpuri excepțional de grele dar, afară de celea sufletești și spirituale, de deceniul pontificatului Său sunt legate o mulțime de triumfuri externe, diplomatice. Între astfel de triumfuri pot fi considerate mulțimea concordatelor încheiate cu diferite state, între acestea și concordatul încheiat cu România. Acestora aparține rezolvirea atâtor conflicte grave, încurcate, cum a fost bună-oară combaterea atacurilor inverșunate ale naționalismului exagerat francez, „Action Francaise” și al celui italian. Cea mai mare și mai frumoasă reușită diplomatică, însă, îi este, fără îndoială rezolvirea Chestiunii Române, care s'a întâmplat, spre marea și sincera bucurie a întregii lumi catolice în 1929, când s'a terminat și „prinsorea din Vatican”.

În urma atâtor opere mari, făcute spre binele obștesc și în urma unei activități atât de rodnice, bogate și binecuvântate, însuflețită de zelul sfânt al Apostoliei nu este de mirat, că jubileul de 10 ani de păstorie al Sfântului Părinte este sărbătorit în mijlocul unui entusiasm sincer de către întreaga lume civilizată. În toate unghiurile pământului, până unde numai a ajuns Crucea Domnului să vestească gloriile și triumfurile Creștinismului divin, pretutindeni, în sfântă și cerească armonie se înalță rugăciuni pentru vieța și sănătatea deplină a Aceluia, care de 10 ani guvernează Biserica Domnului, încunjurat de aureola gloriei neperitoare.

În 6 Februarie 1932 s'au împlinit zece ani dela alegerea și în 12 Februarie dela încoronarea întru Vicar alui Hristos a Sfântului Părinte. Tot în anul acesta, la 31 Mai *împlinește Sfântul Părinte 75 ani de viață*. Anul acesta, deci, este un dublu jubileu de-alui Pius XI. Cade-se, ca împreună cu lumea întreagă, în acest an jubilar și noi Români să înalțăm rugăciuni calde către Ceriu pentru deplina sănătate a Acelui, care este... „Urnașul Sfântului Petru, Corifeul Apostolilor, Patriarhul Apusului... întru Hristos Părintele Părinților și Stăpân a toate adevăritele Apostolești Biserici...” rugând pe Domnul să ne țină întru lungime de zile pe Prea Fericitul Părinte Papa „Pio dei Romeni”.

Intru mulți ani Părinte Sinte!

Dr. Virgil Bălibanu.

Sărbătorirea Dlui Oct. Goga ia Cluj

Duminecă, 14 Februarie. c. Universitatea din Cluj a proclamat „Doctor honoris causa”, pe Dl. Oct. Goga, cu prilejul jubileului de 50 ani a poetului Ardealului. În cadrul unei deosebite solemnități în sala Universității, după vorbirile Dlui, Rector Nicolae Drăgan a Dlui Sextil Pușcariu și Ștef. Bezdechi, decanul Facultății de liter.e, i-s'a predat Dlui Goga diploma pe care până azi nu o are din România decăt M. Sa Regina Maria Vorbitorii au apreciat activitatea literară, culturală și națională a sărbătoritului, după care a urmat răspunsul D-lui Octavian Goga. D-sa, în cadrul unei vorbiri înălțătoare a arătat, că a fost solul unei generații care avea același ideal, și a slugit acestui ideal național cu toate puterile date de Dumnezeu. A mărturisit un singur crez toată viața, acela care pleacă din idea națională cu toate poruncile ei, și, în apelul către noua generație a îndemnat la slugirea aceluiaș ideal, care nu-i desăvârșit realizat încă, încheind cu frumoasele cuvinte: „Ștergeți pravul de pe icoanele vechi și vă închinați lor”.

La masa comună — ce a avut loc în localul Cercului Militar, cu peste 300 participanți — au vorbit Dl. Dr. Valer Pop, ministrul de Justiție, Rectorul Uni-

versității, Exelența Sa Dr. Iuliu Hossu, care a participat și la solemnitatea din Aulă. P. S. Sa Episcopul nostru a rostit o foarte călduroasă și sinceră cuvântare de apreciere a Dlui Oct. Goga, primită cu multă bucurie și însuflețire de către public. P. S. Sa a arătat că tărnia principală a activității spirituale a lui Oct. Goga s'a ridicat din credința creștină, propovăduită de Biserică, din principiile eterne ale adevărului și frumosului. De aceea nici idealul său de activitate nu se poate schimba, cum a arătat însuși poetul, îndemnând să se închine și generația de azi vechilor altare.

În răspunsul său Dl. Oct. Goga a insistat asupra alor două realități ale vieții românești de azi: unitatea politică ce nu mai poate fi desfăcută în veci, și principiul monarhic pe care ne răzîmăm.

Seara, la Teatrul Național Dl. Oct. Goga a fost salutat de Dl. Z. Bârsan, directorul teatrului, a fost apreciat într'o substanțială cuvântare în numele Secțiilor Astei de către Dl. G. Bogdan Duică. Primăria, prin Dl. primar Dr. S. Bornemisa i a predat diploma de cetățean de onoare a Clujului și a anunțat împroprietărirea poetului cu un loc de casă în Cluj. A.

Un nou codice grecesc

British Museum din Londra a comunicat ziarelor (Times, 19 nov. 1931) o relație despre aflarea unor vechi papyri grecești. Provenința manuscriselor descoperite se ține încă sub tăcere, dar „e evident că aceste fragmente [biblice] aparțineau bibliotecii oarecărei biserici sau mănăstiri creștine din Egipt”. Se presupune, deși încă cu multă rezervă, că manuscrisul Testamentului Nou al acestui codice, recent descoperit, ar face parte dintr'o veche familie de codici, care după Streeter, ar fi în legătură cu marea școală din Cesarea. [Panfil, Eusebiu, Sf. Ieronim].

„Documentation Catholique” din 2 Ia-

nuarie 1932 publică traducerea întreagă a acestor manuscrise, dând și o notă biografică asupra lui Frederick George Kenyon, directorul și bibliotecarul dela British Museum [referențul din 19 nov. 1931]. Manuscrisul dela British Museum, descoperit în Egipt, din partea unui cunoscut colecționist de documente vechi, Chester Beatty, e pentru studiul biblic de cea mai mare importanță, căci, după afirmația lui G. Kenyon „întrece în vechime toate manuscrisele aflate după 1842”. Unele foi separat de colecțiunea principală, se află la Universitatea din Michigan, sau în mâini private; fragmentele mutile, lipsa de continuitate în

o mare parte a manuscrisului, ne înduce să presupunem, că foi întregi zac încă în locuri necunoscute.

Codicele conține cărți din Testamentul Vechiu și Nou, în total 19, anume: Face-rea, Numerii, Deuteronomiul, Cartea Estirei, Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniil, Eclesiastul, cele patru Evanghelii, Faptele, Epistola către Romani, către Filipeni, către Coloseni, I. către Tesaloniceni și Apocalipsul; pe lângă aceste cărți canonice, mai conține un fragment important a unui text grecesc pierdut, anume a cărții apocrite a lui Enoch. Importanța critică a acestui codice se evidențiază mai ales din considerarea cărților Noului Testament. Aici ne aflăm în fața unui „fenomen bibliografic”. Până azi, vechile documente existente, ne obligau să afirmăm, că înainte de veacul al IV-lea, nu se cunoșteau cele patru Evanghelii sub forma unui singur și unic volum, mai ales, că scrise fiind pe foi alipite una de alta și înfășurate în jurul unui sul [volumen], era praxa la cei vechi, să folosească numai atât, cât era suficient pentru copierea unei singure Evanghelii. Presupunând acest fapt, nu e fără importanță aflarea codicelui lui Chester Beatty, pentru istoria transmisiunii textului sacru din Noul Testament. Noi avem acum, din acest gen, un codice a cărui obârșie, după părerea papyrogiștilor competenți, nu poate fi mai recentă de veacul al III-lea, ci foarte probabil chiar anterior acestui veac; și când era întreg nu cuprindea numai cele patru Evanghelii, ci chiar și Faptele Apostolilor.

Compoziția tehnică a unui „volumen”, nu permitea o inserțiune mai amplă a textului sacru: acest codice, însă, nu se înfățișează în forma unui „volumen”, (foi de papyrus lipite una de alta în formă de pânză lungă, înfășurată în jurul unui sul) — mod întrebuițat până către sfârșitul veacului al IV-lea. Prezentul manuscris e format din fascicule așezate una după alta, cași în cărțile noastre: e ceea ce se numește un „codice”. „E de observat, că uzul codicilor era răspândit între creștini, într'un period, când păgânii păstrau încă „volumen”-ul. Descoperirea acestui manuscris destăinuie o dată anterioară pentru uzul „codicelui”, dată mai veche celei stabilite până acum”.

Din grupul Testamentului Vechiu, cartea, care prezintă mai multă importanță critică, e cea a lui Daniil. E lucru cunoscut: din traducerea LXX [Alexandrină] a cărții lui Daniil, nu se cunoaște decât o singură copie, păstrată într'un manuscris de origine destul de recentă, probabil din veacul al XI-lea. „De aceea descoperirea unei a doua copii, de obârșie mult mai veche, a unei

importante părți din versiunea cărții lui Daniil, merită tot interesul”. Importanța cea mare a acestui codice o constituie, însă, data copiării: dintre toți codicii grecești ai Testamentului, Vechiu și Nou, ce se cunosc până acum, e cel mai vechiu. Deși din studiul exclusiv numai al papyrului, nu se poate, decât foarte rar, să se stabilească cu certitudine data precisă a unui codice, cu toate acestea originea acestor fragmente, și în urma altor indicii, mai ales interne, se fixează cu multă probabilitate ca aparținătoare veacului al II-lea. Codicii până acum cunoscuți în cea mai mare parte sunt din veacul al III-lea și o însemnată parte sunt aparținători celui de-al IV-lea veac.

Dacă aceste indicii interne — cari oferă un mare gram de probabilitate, pentru a fixa data fragmentelor din British Museum, în veacul al II-lea, — ar putea primi un caracter de certitudine, prin acest fapt s'ar arunca o lumină și mai vie asupra atâtor prejudicii false, ce grasează mai ales în contra celor patru Evanghelii.

Sunt fragmente din veacul al II-lea, la începutul căruiă mai trăiau încă Părinții apo tolici, mărturisitori ai credinței și învățeții nemijlociți ai Apostolilor, depozitari ai adevărului revelat, primit dela Apostoli, transmițându-l intact Părinților din primele veacuri ale erei creștinești. Cărțile sfinte sunt, deci, cunoscute în veacul al II-lea între creștini, manuscrisul aflat relevă credința și cunoștința poporului; sunt făurite în veacul I, nu exclusiv ca instrumente de propagandă și de înălțare morală și religioasă, ci mai ales pentru a istorisi nepărtinitor viața lui Isus.

Evangeliile nu sunt meditații teologice, împletite cu legende, cu credință în minuni; — reminiscențe a unui personaj răzvrătitor a stărilor sociale și etico-religioase existente, a unui galilean pribeag cu nuanțe de viață și doctrină asemănătoare unei sublime idili campestre, persoană necunoscută de evangeliști, căci dela a lui moarte se perândaseră, deja, trei generații — toate aceste intenționate aberații cad în fața dovezilor zdrobitoare. E credința maseilor din primele veacuri în adevărul și sinceritatea celor expuse în aceste cărți, pentru confirmarea cărora, adevăritorii acestor învățători n'au șovăit să devină „cibus Christi”, aruncați fiarelor de pe arene.

Biblia și mai ales Evangeliile cuprind nu numai adevăruri dogmatice, ci și principii morale, norme de conduită, după cari trebuie să se conformeze actele noastre zilnice; aceia, cari nu voiesc să urmeze acestor principii, au tot interesul să le nege și să le combată.

Dr. E. Leményi.

Diverse.

Prea Sfinția Sa Părintele nostru Episcop Iuliu Duminecă, la 21 Febr. a. c. cu acceleratul de seară a plecat la București, pentru aranjarea mai multor chestiuni de-ale Bisericii și Eparhiei noastre. Din Capitală Prea Sfințitul s'a reîntors la Reședință Miercuri, în 24. Febr. seara cu Rapidul.

Jubileul de 10 ani dela alegerea și încoronarea Sfântului Părinte Papa Pius XI s'a sărbătorit prin cucernice solemnități în lumea întreagă. Pontificale, Liturgii solemne, ședințe festive de-ale societăților religioase au avut loc pretutindeni. Mai ales în Franța, Italia și Irlanda au avut loc manifestări emoționante întru onoarea Vicarului lui Hristos. Sfântul Părinte în ziua aniversării încoronării Sale — 12 Februarie — a celebrat, în Basilica San Pietro, deasupra mormântului Sfinților Apostoli, un Pontifical solemn, la sfârșitul căruia a ținut o alocuțiune ocazională, în care a făcut un nou apel către toate națiunile lumii invitându-le, că urmând învățăturilor Mântuitorului, să caute restabilirea păcii adevărate și durabile în sinul popoarelor. Atât Liturgia Pontificală cât și vorbirea Sfântului Părinte au fost transmise prin radió în toate unghiurile pământului, împreună cu Binecuvântarea Apostolică, ce-a împărțit-o Papa cu aceasta ocaziune, lumii întregi. Biserica noastră română unită n'a lipsit nici ea dela aceasta prăznuire. Era o datorință scumpă, pe care și-a împlinit-o voioasă. Prin rugăciuni acasă în familie, prin liturgii și doxologii solemne în biserici, prin articole jubilarie în presă am sărbătorit și noi deceniul de apostolie a Sfântului Părinte.

În eparhia noastră Duminecă, la 14 Februarie, în toate bisericile s'a săvârșit Te Deum solemn și s'au rostit pii rugăciuni pentru intențiunea Sfântului Părinte, arătându-se prin predici ocazionale activitatea desvoltată pentru mântuirea sufletelor de către Papa Pius XI. Liturgia din Catedrala „Schimbării la Față” din Cluj a fost pontificată de

către Reverendisimul D. Dr. George Vidican, canonic, rectorul Seminarului Teologic. Cuvântarec ocazională a ținut-o Părintele Dr. Ion Handrea, care arătând însemnătatea zilei, a probat cu citate din Scriptură instituirea divină a Primatului, a aruncat câteva priviri retrospective spre rolul istoric al Papalității și a enumerat realizările bogate ale jubilentului. A încheiat invitând credincioșii să ceară prin cuvintele rugăciuni liturgice, ca Cel Prea Înalt pe supremul Pontifice să-L dăruiască Sfinței Sale Biserici în pace, întreg, cinstit, sănătos, întru zile îndelungate, drept îndreptând cuvântul adevărului său. Responzoriile, atât la liturgie, cât și la Te Deum, au fost date de corul Domnului Caranica.

Mussolini la Sfântul Părinte. În 11 Februarie c. când s'au împlinit 3 ani dela semnarea tratatului dela Lateran, Ducele, Benito Mussolini, acompaniat de suita sa diplomatică, a mers la Vatican pentru a vizita pe Sfântul Părinte Papa Pius XI. Sfântul Părinte a ieșit personal pentru întâmpinarea lui Mussolini, care — precum anunță agenția Ullstein — la întâlnirea cu Papa a voit să ingenuche și să sărute inelul Sfântului Petru. Sfântul Părinte l-a ridicat pe Mussolini cuprinzându-l cu amândouă mâinile. Intrevederea Sfântului Părinte cu Mussolini, a durat mai bine de o oră — aceasta este cea mai lungă audiență ce a obținut-o cineva până acum la Capul Creștinătății — și la ieșire Mussolini a fost însoțit de Sfântul Părinte până la ușa salei, unde Ducele era așteptat de suita sa. După aceasta Mussolini a făcut o vizită de gală Cardinalului-Secretar de Stat Pacelli, iar apoi a vizitat Basilica San Pietro și mormântul Pescarului. Evenimentul este de o deosebită importanță și în toate cercurile politice a fost viu comentat. Căci de când e în vigoare noua constituție a Italiei „unite”, este pentru întâia oră, că Papa primește în audiență — și încă cu toate onorurile ce se dau Capilor de guvern — pe șeful guvernului italian.

„TĂRANUL“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII S. A. GHERLA.

CONVOCARE

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „TĂRANUL“ s. a. Gherla — în conformitate cu § ul 16 din statute — sunt invitați la

a VI-a adunare generală ordinară

care se va ține în localul institutului din Gherla, la 26 Martie 1932, ora 15, cu următoarea

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ordine de zi:

1. Constituirea adunării generale.
2. Darea de seamă a Consiliului de administrație și a Consiliului de supraveghere asupra exercițiului 1931.
3. Aprobarea bilanțului. Descărcarea Consiliului de administrație și a Consiliului de supraveghere de gestiunea anului 1931.
4. Alegerea Consiliului de administrație și a Consiliului de supraveghere.
5. Modificarea art. 6 din Statute.
6. Eventuale propuneri.

Direcțiunea.

ACTIVA

Bilanț per 31

Casa — — — — —	48.276			
Depozite la Bănci — — — —	120.000		168.276	
Escont — — — — —			16.579,472	
			16.747.748	

CHELTUELI

Profit și Perdere

Interese după depuneri — — — — —			676.052	
Spese, Salarii, Chirie — — — — —			283.398	
Impozite — — — — —			152.398	
Comp. fond creanțe dubioase — — — — —			78.003	
			1.189.851	

Gherla, la

Direc-

D. George Vidican
președinte.

Dr. Alexandru Ciplea

D. Ștefan Pop

Dr. Titus Malai

Subsemnatul comitet de cenzori am examinat registrele principale

Gavril Hodiș

David Deacu
președinte.

Decembrie 1931.

PASIVA

Capital social — — — —			5.000.000
Depuneri spre fructificare — —			9.694.482
Diversi creditori — — — —			1.119.990
Fondul gen. de rezervă — —			655.273
Fondul creanțelor dubioase: —			
a) situația per 31/XII 1930 —	200.000		
b) competența anului 1931 —	78.003		278.003
			16.747.748

per 31 Decembrie 1931.

VENITE

Interese de Escont — — —			915.344
Provizțiuni — — —			274.507
			1.189.851

31 Decembrie 1931.

pt. contabilitate:

Octavian Constantin
contabil autorizat.**țiunea:***George Forna**Dr. George Bob**Aurel Pop**Dr. Lazar Marțian**Dr. Gregoriu Strîmbu*

și auxiliare și le-am aflat în perfectă consonanță cu conturile de sus.

*Dr. Dumitru Manu**Augustin Pașca*

BIBLIOTECA DIN GHERLA.

SERIA I. PENTRU INTELECTUALI.

- Nr. 1. *Apărarea Creștinismului prin Unirea Bisericilor*, studiu dogmatic, canonic, istoric, social, de actualitate, cu un Supliment, 378 pagini, — format 8-o, prețul 140 Lei.
- Nr. 2. *Dumnezeu, Creatorul omii*, conferință filosofico-teologică, 62 pagini, prețul 15 Lei.
- Nr. 3. *Omul în lumina credinței creștinești*, conferință filosofico-teologică prețul 15 Lei.

SERIA II. PENTRU POPOR.

- Nr. 1. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea I. ce este Biserica adevărată. Unitatea și vechimea ei. Cum s'au despre de Biserica Grecii și protestanții. Ediția II. 108 pag., prețul 12 Lei.
- Nr. 2. *Datorințele creștinești ale bărbaților*. 62 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 3. *Învățătura creștinească pentru femei*. Ed. II. 48 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 4. *Învățături pentru tinerii feciori*. 36 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 5. *Învățături creștinești pentru fetele fecioare*. 40 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 6. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea II. Biserica adevărată trebuie să fie: Una, Sfântă, Catolică și Apostolică. — Prețul 20 Lei.
- Nr. 7. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea III. Capul Bisericii — Papa dela Roma. Papa urmașul legiuit al Sfântului Petru. Prețul 10 Lei.
- Nr. 8. *Roma și mănăstirile românești unite dela Nicula, Bicsad, Moisei și Strâmbu*. Rugaciuni și învățături creștinești pentru folosul sufletesc al credincioșilor cari merg la Mănăstire. Ediția Tipografie, A. Todoran. Prețul 10 Lei.
- Nr. 9. *Acatistul Maicii Domnului*, ce să cântă în Sâmbata a V-a din marele Post. Editura Librăriei Diecezene. — Prețul 10 Lei.
- Nr. 10. *Maica Domnului dela Sfânta Mănăstire din Nicula*. Evlavia către Născătoarea de Dumnezeu. Istoria Icoanei plângătoare și făcătoare de minuni dela Nicula. Prețul 20 Lei.
- Nr. 11. *Minunițe Maicii Domnului*. — Prețul 10 Lei.

SERIA III. PENTRU PREOȚII-PĂSTORI SUFLETEȘTI.

- Nr. 1. *Manual de Cateheze practice*, pentru învățământul Religiei în clasele I și II din școala primară. Vol. I. Lecții metodice (18 lecții pentru trimestrul I al anului școlar, 176 pagini în 8-o, prețul 50 Lei.
- Nr. 2. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. II. pentru trimestrul II (27 lecții practice) 184 pagini, prețul 60 Lei.
- Nr. 3. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. III pentru trimestrul III (15 lecții practice) 120 pagini, prețul 40 Lei.

La comănde separate — să se adăogă și porto postal, la brosurile mici — câte 2 Lei de exemplar, iar la cele mai mari câte 10 Lei.